

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Monasterii Westphaliae, 1642

Capvt XXIX. De uni-formitate cum Dei voluntate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46790)

lus, qui obedit, divina voluntate implenda semper distentus: aut detestabilis est, & Lucifer aliquis, quicumque hominis, DEVM representantis, vocem audire contemnit. ^b

CAPVT XXIX.

De uniformitate cum DEI voluntate.

A Voluntatis propriæ Abnegatione, Intentionisque puritate, & cum divina voluntate Conformatione, gradum anima faciet ad uniformitatem, hoc est, ad tam arctam cum divino beneplacito cumque ipso DEO unionem, consensionem, ac fœdus, ut non duæ jam sed una voluntas esse videatur; ut non tantum velit quod vult DEVS, sed illud ipsum velit,

Q 2

velit,

^b Pleraque horum, eum voles, explicabit tibi, quem nominavi ad finem cap. 22, eodem egregio, sed non pro merito suo passim cognito, Volumine, lib. 2, Capitibus aliquor, & toto libro ultimo; Alphonsus Rodericus part. 3, tr. 5i & S. P. Ignatii, de Obedientia, epistola absolutissima.

velit, aliam cur sic velit causam non habens, quàm quoniam sic DEVS vult: ita ut, quantum ad ipsam attinet, voluntas ejus propria prorsus supervacanea & superflua in mundo, totaque in divinum beneplacitum transivisse videatur, agendo omnia patiendoque, quæ DEO placitura poterit intelligere, tamquam si ex suâmet voluntate ea faceret; aut pro suo libitu, pari, aut majori etiam cum voluptate, laborem molestiamque præsentem sustineret: id quod eandem cum DEO potiùs, & uni-formem, quàm con-formem solùm habere voluntatem, esse apparet. Conformitas enim duas significat voluntates, quæ consentiant & concordent; ubi licet difficultas aliqua repugnantiaque interveniat, altera tamen alteri sese accommodet: uni-formitas verò eam dicit voluntatum unitatem, ut non duæ esse videantur, nec ulla difficultas aut repugnantia existat; sed ut unus perinde velit quod alter, quasi ex se illud & ex animo proprio vellet: tantùmque abest, ut sibi ipsi quidpiam velit, ut perinde vivat, quasi sua voluntas in rerum natura non esset.

set. atque si, quod fieri nequit, DEI voluntas omnino tolleretur, adduci non posset, ut quidquam vellet; quia aliam in se voluntatem non habet quàm DEI, istâ solâ suavissimè & velut naturæ ductu, sic se oblectando, quasi suo animo morem gereret. si item contingeret, ut necessariò rem aliquam in sui-ipsius gratiam facere deberet; vim sibi afferri, maximúmque supplicium experiretur: ita ut verè dici possit, ipsam non solum facere voluntatem DEI, verùm etiam suam, dum facit divinam; ideo quòd non habeat voluntatem contrariam, animúmque distinctum.

✠ Ad hanc uniformitatem omni studio quærendam, exhortatur nos Vir quidam admodum spiritualis, cujus oratio digna est quæ hoc Caput coronet. *Præteri, inquit, omne id quod comprehendere potes, atque omnem creaturam; & conquiesce in sola voluntate Boni tui incomprehensibilis & infiniti. Hanc amplectere atque ama, quomodocumque res eveniant: sive prosperæ sint, sive adverse; sive securæ, sive plene periculis. neque enim ad majorem dignitatem potest anima pertingere, nec quidquam effi-*

cere illustrius, gloriosius, majus, aut delectabilius,
 quam si hanc habeat cum DEO conformitatem
 & amicitiam, ut idem velit cum ipso. Benedictus
 sis, o DEVS meus, Conditor & vita omnium, quia
 tu Creator cum sis, & ego creatura; tu Esse infi-
 nitum, & nos nihil ac miseria; pertingimus tamen
 ad tam sublimem supremæ tuæ Bonitatis partici-
 pationem, ut voluntate tecum & iudicio conve-
 niamus. Ais, Domine, bonum istud esse? idem et nos
 dicimus. Vis hoc? et nos volumus. Placētne tibi, ut
 ipsos viginti annos, in cruce & tentationibus, pla-
 nē desolati persistamus? hoc quoque lubentes ac-
 ceptamus. Vis nos abjici, contemni, persecutionem
 pati? nostrum itidem hoc votum est, tuoque arbi-
 trio jucundē placidēque gubernamur. An verò er-
 rare hac ratione possumus, aut re quapiam ad cæ-
 lum utili carere & destitui? A voluntate tam san-
 cta & iusta, quàm est divina, quid mandari po-
 test non justum, sanctum, & omnibus numeris
 perfectum? Ille tam liberalis ac munificus DEVS,
 quid ab homine aliud exiget, quàm quod divitias
 ipsi pariat & thesauros immensos? Quæ monita
 dabit benignissimum Numen, nisi quæ misericor-
 diam spirent & sapientiam infinitam? Quam nos
 viam docebit, præterquam securissimam & pla-
 nissi-

nissimam? Quale consilium dabit, nisi fidelissimū,
 & maximi ad vitam felicitatemque nostram mo-
 menti? Quæ omnia ac singula cum adeo sint ex-
 plorata, & certissima Christianæ fidei dogmata,
 extraque omnem dubitationem posita; quanta
 nostra est insania, dum desideris & voluntati
 propriæ obsequimur, divinam, quæ in tuto nos at-
 que extra omne periculum collocat, stolidè negli-
 gentes? Flagellet licet, castiget, mactet, sanet, tollat
 devotionem, aut tribuat; tractet ut mancipia, vel
 liberos; affligat aut delectet nos DEVS: salva sunt
 omnia, & in ipso felicitatis portu navigamus,
 dummodo intus & in animis nostris illi probè cō-
 sentientes, & cum voluntate ipsius usquequaque
 conformes, voluntatem propriam, malorū nostrō-
 rum omnium fontem & causam præcipuam, ex
 toto abnegemus; cum ad nihil illa seruiat, præter-
 quam ad destruendum id quod in nobis DEVS ef-
 ficat, & ad delenda inducendaque ea, quæ in cor-
 dibus nostris digito suo inscripsit, atque ad divi-
 næ illius voluntati impudentissimè resistendum.

CA-

a Auro scribi merentur quæ de hac re pluribus locis incul-
 cat Nobilissimus in paucis Asceta L. d. Blosius. Videsis illum
 in Tabella spirituali §. 4. & 5. Margariti spirit. part. 2. §. 5. &
 6. Serinioli spirit. part. ult. §. 4. & in Consolatione pusillani-
 mum, alibi que passim, ut alios taceam.